

Recomana

El teu nom

Comentari

Entrevista: Salvador Sunyer, director del festival Temporada Alta, que s'inaugura demà i omple Girona d'una potent oferta d'arts escèniques fins al 6 de desembre

"El model de Temporada Alta funciona tal com és"

MARTA MONEDERO

Amb modestia, Temporada Alta naixia a Girona fa 15 anys amb la presència de T de Teatre, Las Veneno, El Talleret de Salt, La Gàbia de Vic i un milió de pessetes de pressupost. Demà s'inicia una no-va edició amb 69 grups i Salvador Sunyer al capdavant del que no tan sols és el Festival de Tardor de Catalunya, sinó el certamen teatral de referència al país.

Temporada Alta ha agafat la velocitat de creuer?

Sí. Potser encara n'hauríem de treure alguna obra massa comercial que també està bé que hi sigui. Mantenir l'equilibri té com a objectiu que qualsevol persona pugui interessar-se per mitja dotzena dels espectacles que oferim.

¿No és una fanfarronada tenir com a objectiu abaixar l'alt índex d'ocupació?

L'ocupació de l'any passat era del 92%. Això vol dir que molta gent es quedava al carrer. Com que ara tindrem nous espais, la idea és abaixar-lo i apujar la xifra global d'espectadors. Perquè tenir-lo alt no és cap mèrit, només cal dur Paco Morán!

Aquest any tenen més espais.

L'Auditori té dues sales i es reobre el Teatre Municipal de Girona després de cinc anys. També s'ha rehabilitat l'antiga fàbrica Coma-Cross, on hi haurà una sala per a espectacles no a la italiana, on el 25 de novembre Carlota Subirós hi dirigirà *King*, creat a partir de l'obra de John Berger.

També creix el pressupost.

Tenim 1.400.000 euros, que comparat amb el Grec no és res.

Si fa no fa, ¿no porten el mateix nombre de companyies de fora?

Més! Aquest any el Grec en tenia 6 més 13 espectacles de música, i Temporada Alta, 22. Ho hem fet tot de mica en mica i hem tingut sort. Primer, perquè a Girona hi ha una afició que permet programar obres com ara una versió en hongarès de *La gavina* dirigida per Árpád Schilling, que mai ha vingut a l'Estat. La segona clau és no deixar de ser un festival llarg, que té la complicitat del públic. El model funciona tal com és.

Temporada Alta cau en gràcia?

Tothom ens ha tractat bé. Entenc que des de Barcelona faci mandra anar a Girona, però no ens podem queixar.

Potser perquè a Barcelona el teatre passa per una etapa d'avorriment.

Sí que n'està, d'avorrit, sí.

El Lliure, on fa d'assessor, tot just comença a aixecar el cap a Montjuïc.

Sí, ara s'intueix cap a on vol anar.

Com estan les eternes obres de la sala de Gràcia?

Anant tot bé, s'obrirà la temporada 2007-2008.

Tornem a Temporada Alta. Repeteixen els Watermill Theatre, del millor que va venir a Catalunya l'any passat, i Peter Brook amb una nova mirada sobre el teatre sud-africà.

En principi, els shakespearians del Watermill havien de fer *Nit de reis*, però finalment han preferit *L'amansiment de la fúria*, una peça més feminista. I Brook ve amb *Sizwe banzi est mort*, un text actual, corrosiu i savi.

El 9 d'octubre es reobre el Teatre Municipal amb la gens festiva *La nit just abans dels boscos*, de Koltès, dirigida per Àlex Rigola.

En farem una única funció i en dilluns perquè la fan sis primers actors (Josep M. Pou, Pere Arquillué, Andreu Benito, Jordi Bosch, Lluís Homar i Francesc Orella), i la feina ha estat trobar un dia en que coincidissin tots.

Cal tenir nassos per rebutjar la direcció del Teatre Nacional i del Grec.

No recordo que m'ho haguessin ofert [somriu murri], i en cas que m'ho oferissin, diria que no, perquè el projecte que em fa més il·lusió és Temporada Alta i després, que a Girona hi hagi un centre de creació. Una república de les arts escèniques.

Notícia publicada al diari AVUI, pàgina 48. Divendres, 6 d'octubre del 2006

Paraules clau: Temporada, Girona, Teatre, Festival, Sunyer, Salvador, Grec